വെളിച്ചം
സൗദി ഓൺലൈൻ
ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

നാലാം ഘട്ടം

ക്യാമ്പയിൻ 3

സൂറത്തുൽ ഫുർഖാൻ

ആയത്ത് 35 മുതൽ 52വരെ

2022 ജൂലൈ 17 ഞായർ മുതൽ ജൂലൈ 30 ശനി വരെ

GET IT ON Google Play

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

വിഭാഗം - 4

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهُۥٓ أَخَاهُ هَٰرُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾

《35》 മൂസാക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനെ നാം സഹായിയായി നിശ്ചയിക്കു കയും ചെയ്തു.

فَقُلْنَا ٱذْهَبَآ إِلَى ٱلْقَوْمِ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا فَدَمَّرْنَٰهُمْ تَدْمِيرًا ﴿٣٦﴾

《36》 എന്നിട്ട് നാം (അവരോട്) പറഞ്ഞു: നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയ ആ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക് നിങ്ങൾ (രണ്ട് പേരും) പോയിക്കൊള്ളുക, (ജനത അവരെ വ്യാജമാക്കി) അപ്പോൾ, അവരെ നാം പാടെ തകർത്തുനശിപ്പിച്ചു.

《35》 وَلَقَدْ آتَيْنَا നാം കൊടുക്കുകയുണ്ടായി, തീർച്ചയായും നല്കി مُوسَى മൂസാ(നബി)ക്ക് الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം وَجَعَلْنَا നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു, നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു مَعَهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെകൂടെ أَخَاهُ هَارُونَ തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനെ وَزِيرًا സഹായി, സഹായകനായി 《36》 فَقُلْنَا എന്നിട്ട് നാം പറഞ്ഞു اذْهَبَا രണ്ടുപേരും പോകുക إِلَى الْقَوْمِ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക് الَّذِينَ كَذَّبُوا വ്യാജമാക്കിയവരായ بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ فَدَمَّرْنَاهُمْ എന്നിട്ട് അവരെ നാം തകർത്തു تَدْمِيرًا ഒരു തകർക്കൽ

നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയ ജനത എന്ന് പറഞ്ഞത് ഫിർഔനെയും അവന്റെ ജനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. അവരുടെ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. സു: ത്വാഹയിൽ അത് നാം സവിസ്തരം വായിച്ചുവല്ലോ.

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا۟ ٱلرُّسُلَ

《37》 നൂഹിന്റെ ജനങ്ങളെയും തന്നെ, അവർ റസൂലുകളെ വ്യാജമാക്കിയപ്പോൾ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു.

أَغْرَقْنَٰهُمْ وَجَعَلْنَٰهُمْ لِلنَّاسِ ءَايَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّٰلِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾

അവരെ മനുഷ്യർക്ക് നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. അക്രമകാരികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നാം തയ്യാറാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَأَصْحَٰبَ ٱلرَّسِّ وَقُرُونًۢا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾

《38》ആദിനെയും ഥമൂദിനെയും റസ്സ്കാരെയും അതിനിടയിലായി അനേകം തലമുറകളെയും (നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ ٱلْأَمْثَٰلَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾

《39》 എല്ലാവർക്കും തന്നെ നാം ഉദാഹരണങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. (അവരത് നിരസിച്ചു കളഞ്ഞു) എല്ലാവരെയും നാം പാടെ നശിപ്പിച്ചു കളയുകയും ചെയ്തു.

《37》 وَقَوْمَ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ജനതയെയും തന്നെ لَمَّا كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കിയപ്പോൾ الرُّسُلَ റസൂലുകളെ, ദൈവദൂതൻമാരെ أَغْرَقْنَاهُمْ നാം അവരെ മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു) وَجَعَلْنَاهُمْ അവരെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു لِلنَّاسِ ജനങ്ങൾക്ക്, മനുഷ്യർക്ക് آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, ലക്ഷ്യം وَأَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لِلظَّالِمِينَ അക്രമകാരികൾക്ക് عَذَابًا ശിക്ഷ أَلِيمًا വേദനയേറിയ 《38》 وَعَادًا ആദിനെയും وَثَمُودَ ഥമൂദിനെയും وَأَصْحَابَ الرَّسِّ റസ്സുകാരെയും وَقُرُونًا തലമുറകളെയും, കാലക്കാരെയും بَيْنَ ذَٰلِكَ അതിന്നിടയിൽ كَثِيرًا വളരെ, അനേകം 《39》وَكُلًّا എല്ലാവർക്കും ضَرَبْنَا لَهُ അവർക്ക് നാം വിവരിച്ചുകൊടുത്തു, ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു الْأَمْثَالَ ഉദാഹരണങ്ങൾ, ഉപമകൾ وَكُلًّا എല്ലാവരെയും تَبَّرْنَا നാം നശിപ്പിച്ചു, താറുമാറാക്കി تَتْبِيرًا ഒരു നശിപ്പിക്കൽ, താറുമാറാക്കൽ

ഹൂദ് നബി(അ)യുടെ സമുദായമാണ് ആദ് ജനത. സ്വാലിഹ് നബി(അ)യുടെ സമുദായമാണ് ഥമൂദ് ജനത. 'റസ്സ്'കാർ(اصحاب الرس) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഏത് ജനതയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് ഖണ്ഡിതമായി നമുക്ക് പറയുവാൻ വയ്യ. റസ്സ് എന്ന വാക്കിന് മതിൽ കെട്ടപ്പെടാത്ത കിണർ എന്നർത്ഥമുണ്ട്. ഒരു കിണറ്റിനരികെ (വെള്ളത്താവളത്തിൽ) വസിച്ചിരുന്നത്കൊണ്ടാണ് അവർക്ക് ഈ പേര് വന്നതെന്ന് ചിലർ പറയുന്നു. യമാമഃയിലോ മറ്റോ ഉൾപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യമാണ് റസ്സ് എന്നും ആ രാജ്യക്കാരാണ് ഇവരെന്നും മറ്റും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. الله اعلم ഏതായാലും, നൂഹ് നബി(അ) യുടെ കാലം തുടങ്ങി മുഹമ്മദ് നബിﷺ യുടെ കാലത്തിനിടയ്ക്ക് മേൽ പറഞ്ഞവരും, അല്ലാത്തവരും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വളരെ തലമുറകൾ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. പല ജനതയും അവരുടെ നബിമാരെ

നിഷേധിക്കുകയും, അക്കാരണത്താൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും ഭയങ്കര ശിക്ഷകൾക്കും പാത്രമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ഈ വസ്തുത ഈ മുശ്‌രിക്കുകളും ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്ന് ഓർമിപ്പിക്കുകയുമാണ് ഈ ആയത്തുകളുടെ താൽപര്യം.

എല്ലാവർക്കും ഉദാഹരണങ്ങൾ (الأمثال) വിവരിച്ചുകൊടുത്തുവെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഉപമകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും സഹിതം ആവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയെന്നാകുന്നു. അത് നിഷേധിക്കുകയും, ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തത് മൂലമാണ് എല്ലാവരും ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായതും. എന്നാൽ, എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലെയും അംഗങ്ങൾ മുഴുവനും ശിക്ഷമൂലം നശിക്കുകയുണ്ടായെന്ന് ധരിച്ചുകൂടാ. മിക്ക സമുദായത്തിലും അതത് നബിമാരിൽ വിശ്വസിച്ച ഭാഗ്യവാൻമാർ ഏറെക്കുറെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാം പൊതുശിക്ഷകളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ വസ്തുത ക്വുർആനിൽ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. നൂഹിന്റെ ജനത റസൂലുകളെ വ്യാജമാക്കി എന്ന് (ബഹുവചന രൂപത്തിൽ) പറഞ്ഞത് ഒരു പ്രത്യേക റസൂലിനെ വ്യാജമാക്കുന്നതും, എല്ലാ റസൂലുകളെയും വ്യാജമാക്കുന്നതും ഒരുപോലെയായതുകൊണ്ടാകുന്നു. കാരണം എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരുടെയും പ്രബോധനതത്വം ഒന്നാണല്ലോ. ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണ്, എല്ലാ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കൽ നമുക്ക് നിർബന്ധമാക്ക പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

മേലെ പേരെടുത്ത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സമുദായങ്ങളുടെ സംഭവങ്ങൾ ഹിജാസിലെ അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പരിചയം ഇല്ലാത്തവയായിരിക്കാം. എന്നാൽ, ലൂത്വ് നബി(അ)യുടെ സമുദായത്തിന്റെ സംഭവം അങ്ങിനെയല്ല, അതിന്റെ അറികുറികളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഇന്നും വ്യക്തമാംവണ്ണം അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. അറബികൾ അവരുടെ ഉഷ്ണകാലത്തെ (ശാമിലേക്കുള്ള)യാത്രകളിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ആകയാൽ, ആ സംഭവത്തെ ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:

وَلَقَدْ أَتَوْا۟ عَلَى ٱلْقَرْيَةِ ٱلَّتِىٓ أُمْطِرَتْ مَطَرَ ٱلسَّوْءِ ۚ
أَفَلَمْ يَكُونُوا۟ يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ كَانُوا۟ لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿٤٠﴾

﴿40﴾ നിശ്ചയമായും (ആ) ചീത്ത മഴ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട നാട്ടിലൂടെ അവർ [അവിശ്വാസികൾ] വന്നി ട്ടുണ്ടല്ലോ.

അപ്പോൾ, അവരത് കണ്ടിരുന്നില്ലേ?! (കാണായ്കയല്ല)പക്ഷേ, അവർ പുനരുത്ഥാനത്തെ പ്രതീക്ഷിക്കാതായിരിക്കുകയാണ്. [അത്കൊണ്ടാണ് പലപ്പോഴും അത് കണ്ടു വന്നിട്ടും അവർ ചിന്തിച്ചു പാഠം പഠിക്കാത്തിരിക്കുന്നത്]

﴿40﴾ وَلَقَدْ أَتَوْا തീർച്ചയായും അവർ വന്നിട്ടുണ്ട്, ചെന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ عَلَى الْقَرْيَةِ നാട്ടിൽ,

രാജ്യത്തൂടെ الَّتِي أُمْطِرَتْ മഴ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടതായ مَطَرَ السَّوْءِ ചീത്ത മഴ, ദുഷിച്ച മഴ أَفَلَمْ يَكُونُوا അപ്പോൾ അവരായിരുന്നില്ലേ, അവരല്ലേ يَرَوْنَهَا അതിനെകാണും, بَلْ പക്ഷേ, എങ്കിലും كَانُوا അവരാകുന്നു, ആയിരുന്നു لَا يَرْجُونَ പ്രതീക്ഷിക്കാതെ, കരുതാതെ, ഭയപ്പെടാത്ത(വർ) نُشُورًا പുനരുത്ഥാനത്തെ, പുനർജീവിതത്തെ

ലൂത്വ് നബി (അ) യുടെ ജനത നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ രാജ്യം അടിമേലായി മറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനെയാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചത്. അവരിൽ അഗ്നിയാലുള്ള ഒരു ശരവർഷം ഉണ്ടായതും മററും സൂറത്തുൽ അൻബിയാഇൽ നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ശരവർഷത്തെപ്പറ്റിയാണ് ചീത്ത മഴ (مَطَرَ السَّوْءِ)എന്ന്പറഞ്ഞത്

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا ٱلَّذِى بَعَثَ ٱللَّهُ رَسُولًا ﴿٤١﴾

《41》 (നബിയേ) അവർ നിന്നെ കാണുമ്പോൾ, നിന്നെ ഒരു പരിഹാസ പാത്രമല്ലാതെ അവർ ആക്കുന്നില്ല; ഇവനാണോ, അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവൻ ?!

إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ ءَالِهَتِنَا لَوْلَآ أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ ٱلْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٢﴾

《42》 നമ്മുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന് – നാം അവയിൽ സ്ഥിരചിത്തത കൈക്കൊണ്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ – ഇവൻ നമ്മെ നിശ്ചയ മായും വഴിതെറ്റിച്ചു കളയുമായിരു ന്നു! (എന്നിങ്ങിനെ അവർ പറയും) അവർ ശിക്ഷയെ കാണുന്ന സമയത്ത് അവർക്കറിയാറാകും: ആരാണ് ഏറ്റവും വഴിപിഴച്ചിട്ടു ള്ളവരെന്ന്!

《41》 وَإِذَا رَأَوْكَ അവർ നിന്നെ കണ്ടാൽ, കാണുമ്പോൾ إِنْ يَتَّخِذُونَكَ നിന്നെ അവർ ആക്കുകയില്ല إِلَّا هُزُوًا പരിഹാസം(പരിഹാസപാത്രം)അല്ലാതെ أَهَٰذَا ഇവനാണോ الَّذِي യാതൊരുത്തൻ بَعَثَ اللهُ അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ള رَسُولًا റസൂലായി, ദൂതനായി 《42》 إِنْ كَادَ നിശ്ചയമായും ആയേക്കുമായിരുന്നു لَيُضِلُّنَا അവൻ നമ്മെ വഴി തെറ്റിക്കുക عَنْ آلِهَتِنَا നമ്മുടെ ആരാധ്യൻമാരിൽ(ദൈവങ്ങളിൽ) നിന്ന് لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا നാം ക്ഷമ (സ്ഥിരചിത്തത) കൈകൊണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ عَلَيْهَا അവയിൽ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ അവർക്ക് അറിയാറാകും, വഴിയെ അറിയും حِينَ يَرَوْنَ അവർ കാണുന്ന സമയത്ത് الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ مَنْ أَضَلُّ ആരാണ് ഏറ്റം പിഴച്ചവർ سَبِيلًا മാർഗം, വഴി

അവിശ്വാസികൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പല അപവാദങ്ങളുടെയും, ആക്ഷേപങ്ങളുടെയും മാതൃകകൾ ഇതിന്മുമ്പ് അല്ലാഹു വിവരിച്ചു. അവകൊണ്ടൊന്നും അവർ മതിയാക്കുന്നില്ല. നബി തിരുമേനിﷺയെ പരിഹസിക്കലും, തെറിപറയലും അവരുടെ

സ്വഭാവമാണ്. ആ ഇനത്തിൽപെട്ട ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. എത്രത്തോളം പുച്ഛത്തിലും, അവഹേളന രൂപത്തിലുമാണ് അവർ തിരുമേനിയോട് പെരുമാറിയതെന്ന് ഈ ഒരേ ഒരു ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്നും അവർ പ്രയോഗിച്ച വാക്കുകളിൽ നിന്നും അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അതേ സമയത്ത് തന്നെ. മറ്റൊരു യാഥാർത്ഥ്യം അതിൽ നിഴലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ തൗഹീദിലേക്കുള്ള ക്ഷണം വളരെയധികം ഊർജ്ജിതമായിരുന്നുവെന്നും അവരിൽ അത് ധാരാളം അമ്പരപ്പും, കോളിളക്കവും ഉളവാക്കിയിരുന്നുവെന്നും അതിൽനിന്ന് ധ്വനിക്കുന്നു. എന്ത്തന്നെ വന്നാലും, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കണമെന്ന ഒരേ വാശിയും, സത്യം സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന മർക്കട മുഷ്ടിയും കൊണ്ട് മാത്രമാണ് അവർ നബി ﷺ യിൽ വിശ്വസിക്കാത്തത് എന്നാണല്ലോ 'നാം അവയിൽ സ്ഥിരചിത്തത കൈകൊണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ' (لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا)എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് മനസ്സിലാകുന്നത്. ആശ്ചര്യം തന്നെ! മർക്കമുഷ്ടിക്കുണ്ടോ വല്ല ചികിൽസയും?!

أَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ തന്റെ ഇച്ഛയെ തന്റെ ഇലാഹാക്കി[ആരാധ്യവസ്തുവാക്കി] വെച്ചിട്ടുള്ളവനെ നീകണ്ടുവോ?! എന്നിരിക്കെ, നീ അവന്റെ മേൽ ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവനാകുമോ?!

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَٱلْأَنْعَٰمِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

﴾44﴿ അതല്ല, അവരിൽ അധികമാളുകളും കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്നോ, മനസ്സിരുത്തുന്നുണ്ടെന്നോ നീ വിചാരിക്കുന്നുവോ?! അവർ കന്നുകാലികളെപ്പോലെയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല; അത്രയുമല്ല, അവർ (അവയെക്കാൾ) കൂടുതൽ വഴിപിഴച്ചവരത്രെ.

﴾43﴿ أَرَأَيْتَ നീ കണ്ടുവോ مَنِ اتَّخَذَ ആക്കിയവനെ إِلَٰهَهُ തന്റെ ഇലാഹ്, അവന്റെ ദൈവം, ആരാധ്യവസ്തു هَوَاهُ തന്റെ ഇച്ഛയെ, തന്നിഷ്ടത്തെ أَفَأَنتَ അപ്പോൾ(എന്നിരിക്കെ) നീയുണ്ടോ تَكُونُ ആകുന്നു(നീ ആകുമോ) عَلَيْهِ അവന്ന്, അവന്റെ മേൽ وَكِيلًا ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവൻ, ഭരമേറ്റവൻ ﴾44﴿ أَمْ അതോ, അതല്ല, അല്ലാത്തപക്ഷം, അഥവാ تَحْسَبُ നീ വിചാരിക്കുന്നോ, ഭാവിക്കുന്നോ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധികമാളും ആണെന്ന് يَسْمَعُونَ അവർ കേൾക്കുന്നു(എന്ന്) أَوْيَعْقِلُونَ അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സിരുത്തുന്നു, ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നു. ഗ്രഹിക്കുന്നു(എന്ന്) إِنْ هُمْ അവരല്ല إِلَّا كَالْأَنْعَامِ കന്നുകാലികളെ(ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെ)പ്പോലെയല്ലാതെ بَلْ هُمْ എങ്കിലും (അത്രയുമല്ല)അവർ أَضَلُّ കൂടുതൽ പിഴച്ചവരാണ് سَبِيلًا വഴി, മാർഗം

പ്രമാണങ്ങളും, ലക്ഷ്യങ്ങളും വകവെക്കാതെ, ദേഹേച്ഛയും, തന്നിഷ്ടവും ആധാരമാക്കി ജീവിതം നയിക്കുന്നവൻ അതിനെ ഒരു തരത്തിൽ തന്റെ ദൈവമാക്കി വെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ സംസ്കരിക്കുവാനോ, അവരുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു നടത്തുവാനോ സാധ്യമാകുന്നതല്ല. കാരണം-തുടർന്നു പറയുന്നത്പോലെ-അവർ, മനസ്സാക്ഷിയും, മനുഷ്യത്വപരമായ വിവേചനവും നഷ്ടപ്പെട്ടു തനി മൃഗതുല്യരായിരിക്കുകയാണ്.

ജാഹിലിയ്യാ കാലത്ത് (ഇസ്‌ലാമിന്മുമ്പ് അജ്ഞാനകാലത്ത്) ചില ആളുകൾ, കുറേ കാലം ഒരു കല്ലിനെ ആരാധ്യവസ്തുവായി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അതിനെക്കാൾ നല്ലതായ വേറൊരു കല്ല് കാണുമ്പോൾ, ആദ്യത്തേതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് ആ പുതിയ കല്ല് തൽസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിച്ചു ആരാധിച്ചു വരുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്തരം സമ്പ്രദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഇച്ഛയെ ഇലാഹാക്കി എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. പ്രസിദ്ധ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാവായ ഇബ്നു ജരീർ(റ) ഈ അഭിപ്രായമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. അപ്പോൾ തത്വദീക്ഷയും വിവേചന ബുദ്ധിയും കൂടാതെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ-വിഗ്രഹങ്ങളോ, ദേവീദേവൻമാരോ, മനുഷ്യരോ, പ്രതിമകളോ, ഭൂതങ്ങളോ, ചിഹ്നങ്ങളോ ഏതായാലും ശരി-സ്വീകരിക്കുന്നവരെല്ലാം ഈ ആക്ഷേപത്തിന് വിധേയരാകുന്നു.

ഇമാം ഇബ്നുകഥീർ (ابن كثير - رح) ഇതിനെക്കാൾ വിപുലമായ ഒരർത്ഥത്തിലാണ് ആ വാക്യം വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം ഒരാൾക്ക് നന്നായി തോന്നുകയും, തന്റെ ഇച്ഛയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത് നല്ലതെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ, ആ കാര്യം തന്റെ മതവും, ആദർശവുമായി കണക്കാക്കുക, ഇതാണ് അദ്ദേഹം ഇച്ഛയെ ഇലാഹാക്കുക എന്നതിന് കൊടുത്ത വ്യാഖ്യാനം. ഇച്ഛക്കൊത്ത ആശയാദർശങ്ങളും തന്നിഷ്ടത്തിനനുകൂലമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നവരും, സൗഖ്യജീവിതം, ആഡംബരം, സമ്പത്ത്, പ്രേമം, കാമം, വിനോദം, പന്തയം ആദിയായവയിൽ മനം ലയിച്ചവരും ഈ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം അതതിനെ ഇലാഹാക്കിയവരാണെന്ന് പറയാം. ഇതേ അടിസ്ഥാനത്തിൽതന്നെയാണ് നബിﷺ ഇങ്ങിനെ അരുളിച്ചെയ്തതും: تعس عبد الدينار وعبد الدرهم وعبد الخميصة ان اعطى رضى وان لم يعط سخط الخ - رواه البخاري പൊൻപണത്തിന്റെ അടിമയും, വെള്ളിപ്പണത്തിന്റെ അടിമയും, പട്ടുപുതപ്പിന്റെ (സുഖപ്രിയനായ) അടിമയും കഷ്ടനഷ്ടത്തിൽ പെട്ടുപോയി. അവന് (ഉദ്ദേശിച്ചത്) കിട്ടിയാൽ തൃപ്തിപ്പെടും, കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കുപിതനാകും....എന്ന് സാരം.

രണ്ടാമത്തെ വചനം, ഇത്തരക്കാർ, വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യപ്രായരല്ലെന്നും, മൃഗപ്രായരാണെന്നും - അത്രയുമല്ല, അതിനെക്കാൾ നികൃഷ്ടരാണെന്നുംതന്നെ - സമർത്ഥിക്കുകയാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവർക്ക് വിശേഷബുദ്ധിയുണ്ട്. കേൾക്കുന്ന കാതുകളുമുണ്ട്. പക്ഷേ, ഉപദേശങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അവർ ചെവിക്കൊണ്ട് ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. സത്യാസത്യങ്ങളും, ന്യായാന്യായങ്ങളും ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നുമില്ല. ഈ നിലക്ക് അവർ ആടുമാടുകൾക്ക് സമമാണ്. എന്നാൽ, അല്പംകൂടി മുന്നോട്ട് പോയി ആലോചിക്കുന്നതായാൽ, മൃഗങ്ങൾ താരതമ്യേന ഇവരിലും ഭേദമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവക്ക് വിശേഷബുദ്ധിയും വിവേചനശക്തിയുമില്ല, എന്നിട്ട്പോലും, അവയുടെ നിത്യവൃത്തികൾ അവ യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുന്നു; അവയുടെ പ്രകൃതിക്ക് യോജ്യമാംവണ്ണം ഓരോന്നും അതതിന്റെ രക്ഷാമർഗം തേടുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതതിനെ പോറ്റുന്ന യജമാനന്റെ ആജ്ഞയനുസരിച്ചുവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവർ സത്യവിശ്വാസികളല്ലെങ്കിൽ സത്യനിഷേധികളുമല്ല. അതേ സമയത്ത് ഈ ഇച്ഛാപൂജകൻമാരാകട്ടെ, അവരുടെ സ്രഷ്ടാവും, അന്നദാതാവും, നിയന്താവും, രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; അവന്റെ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങൾ മാനിക്കുന്നുമില്ല; അവനോട് കൂറും ഭക്തിയും കാണിക്കുന്നുമില്ല; വരുവാനിരിക്കുന്ന മഹാവിപത്തുകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നുമില്ല. അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും അവർ കന്നുകാലിമൃഗങ്ങളെക്കാൾ വഴിപിഴച്ചവരാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

തുടർന്നുള്ള കുറേ ആയത്തുകളിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിമാഹാത്മ്യത്തെയും നിത്യാനുഗ്രഹങ്ങളെയും സ്ഥാപിക്കുന്ന അഞ്ച് പ്രധാന പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു. അവ ഓരോന്നും അല്പമെങ്കിലും ബുദ്ധികൊടുത്തു ചിന്തിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന പരമാർത്ഥങ്ങളാകുന്നു. ഒന്നാമത്തേത്:-

വിഭാഗം - 5

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ ٱلظِّلَّ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهُۥ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا ٱلشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ (മനുഷ്യാ) നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് - എങ്ങനെയാണ് അവൻ നിഴലിനെ വ്യാപിപ്പിച്ചതെന്ന് - നീ നോക്കുന്നില്ലേ? അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനെ നിശ്ചലമാക്കുമായിരുന്നു. പിന്നെ നാം (അല്ലാഹു) സൂര്യനെ അതിന് ലക്ഷ്യമാക്കി (അടയാളമാക്കി) യിരിക്കുന്നു;

ثُمَّ قَبَضْنَٰهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ പിന്നീട്, നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് നാം അതിനെ കുറേശ്ശെയായി പിടിച്ചെടുത്തു (ചുരുക്കി) കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നു.

﴾45﴿ أَلَمْ تَرَ നീ നോക്കുന്നില്ലേ, കാണുന്നില്ലേ إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് كَيْفَ എങ്ങനെയാണ് مَدَّ അവൻ വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്, നീട്ടിയിരിക്കുന്നത്(എന്ന്) الظِّلَّ നിഴലിനെ, തണലിനെ وَلَوْ شَاءَ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ لَجَعَلَهُ അതിനെ അവൻ ആക്കുമായിരുന്നു سَاكِنًا നിശ്ചലം, അടങ്ങിയത് ثُمَّ പിന്നെ جَعَلْنَا നാം ആക്കി الشَّمْسَ സൂര്യനെ عَلَيْهِ അതിന്, അതിൻമേൽ دَلِيلًا ലക്ഷ്യം, അടയാളം, അറിയിക്കുന്നത് ﴾46﴿ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ പിന്നെ നാം അതിനെ പിടിച്ചു, പിടിച്ചെടുത്തു إِلَيْنَا നമ്മിലേക്ക് قَبْضًا ഒരു പിടുത്തം يَسِيرًا കുറേശ്ശെ, ലഘുവായ, അല്പമായ

الظِّلّ (ദ്വില്ല്) എന്ന പദത്തെയാണ് നിഴൽ എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തത്. തണൽ, ഛായ, പ്രതിച്ഛായ, പ്രതിബിംബം എന്നൊക്കെ അതിന് അർത്ഥം വരും. പ്രഭാതം മുതൽ സൂര്യോദയംവരെ ഭൂമിയിൽ വ്യാപകമായി തണലുണ്ടായിരിക്കും. ഉദയത്തോടുകൂടി തണൽ നീങ്ങി വെയിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. അപ്പോഴാണ് അതിനുമുമ്പെത്തെ അവസ്ഥാവിശേഷം

തികച്ചും വേര്‍തിരിച്ചറിയുവാന്‍ കഴിയുക. ഒന്നിന്റെ എതിരുവശം കാണുമ്പോഴാണല്ലോ മുന്‍സ്ഥിതി കൂടുതല്‍ വ്യക്തമാകുന്നത് *(*)* അനന്തരം-ഉദയം കഴിഞ്ഞാല്‍ അസ്തമയം വരെ-സ്ഥൂല വസ്തുക്കള്‍ക്കെല്ലാം നിഴല്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കും. സൂര്യനില്ലായിരുന്നുവെങ്കില്‍ അതറിയപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. ഈ രണ്ടിനും പുറമെ മൂന്നാമതൊരു തരം നിഴലും നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതത്രെ, കൂടുതല്‍ വ്യാപകമായത്. ഭൂമിയുടെ പകുതിഭാഗം നിത്യേന സൂര്യന് പ്രതിമുഖമായി നിന്ന്, നിഴല്‍ മൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അഥവാ രാത്രിയായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സൂര്യന്‍ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടൊപ്പം രാത്രിയാകുന്ന നിഴലും പകലും തമ്മില്‍ വേര്‍തിരിയുന്നു. ഏതുതരം നിഴലോ, തണലോ ആയിരുന്നാലും ശരി, അതിനെ കാഴ്ചയില്‍ വേര്‍തിരിച്ചു കാട്ടിത്തരുന്ന ലക്ഷ്യം സൂര്യനത്രെ. സൂര്യനില്ലായിരുന്നെങ്കില്‍ ലോകം സദാ ഒരേ അവസ്ഥയില്‍ത്തന്നെ നിഴല്‍മൂടി അവശേഷിക്കുമായിരുന്നു. മേല്‍പ്പറഞ്ഞതിനെക്കാള്‍ വിപുലമായ ഒരു നിഴലും ഇവിടെ വിഭാവനം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഭൂമിയെയും, ചന്ദ്രനെയും പോലെ സ്വയം പ്രകാശിതമല്ലാത്ത ഗോളങ്ങള്‍ വാസ്തവത്തില്‍ ഇരുളും നിഴലും നിറഞ്ഞവയാണ്. നമ്മുടെ സൂര്യനടക്കം നഭോമണ്ഡലത്തിലുള്ള അനേകായിരം സൂര്യഗോളങ്ങള്‍ സ്വയം പ്രകാശിതങ്ങളുമാണ്. നമ്മുടെ സൂര്യനില്‍ നിന്നാണ് നമ്മുടെ ഭൂമിക്കും മറ്റു ചില ഗോളങ്ങള്‍ക്കും വെളിച്ചം കിട്ടുന്നത്. സൂര്യനില്ലാത്ത പക്ഷം, ഭൂമിയും ചന്ദ്രനുമൊന്നും നമുക്ക് ഗോചരങ്ങളാകുമായിരുന്നില്ല.

സൂര്യന്‍ ഇല്ലെന്നോ, അതിന് സഞ്ചാരമില്ലെന്നോ, അല്ലെങ്കില്‍ പ്രകാശമില്ലെന്നോ സങ്കല്‍പിക്കുക, അതുമല്ലെങ്കില്‍ ഭൂമിയും സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശമാണെന്ന് വെക്കുക; എന്നാല്‍ ഈ ലോകപ്രകൃതിയില്‍ നേരിടാനിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങള്‍ എന്തൊക്കെയായിരിക്കും?! ആലോചിച്ചു നോക്കുക. മനുഷ്യരാല്‍ അത് നിര്‍ണയിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. രാപ്പകല്‍ ഇല്ലാതാകുന്നു. ചൂടും തണുപ്പും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു. സമയനിര്‍ണയം അസാദ്ധ്യ മാകുന്നു. അങ്ങിനെ പലതും. ചുരുക്കത്തില്‍ ലോകവ്യവസ്ഥ പാടെ വ്യത്യാസപ്പെടും. അതുപോലെത്തന്നെ, കറുത്തിരുണ്ട അര്‍ദ്ധരാത്രി മാറി ഒരു നൊടിയിടയില്‍ പെട്ടെന്ന് പ്രകാശം തിളങ്ങുന്ന മദ്ധ്യാഹ്നം അനുഭവപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കില്‍ മറിച്ചോ സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് സങ്കല്‍പിക്കുക ! വിവിധ രംഗങ്ങളില്‍ സ്വൈരവിഹാരം കൊള്ളുന്ന - അനേകതരം ജോലിത്തിരക്കുകളില്‍ വ്യാപൃതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന - ജനകോടികളുടെ ജീവിതത്തില്‍ അതെന്തുമാത്രം സംഭ്രമജനകമായിരിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാന്‍ പോലും പ്രയാസം. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കില്‍ അവന്‍ അതിനെ (നിഴലിനെ) നിശ്ചലമാക്കുമായിരുന്നു എന്നും, പിന്നീട് നമ്മുടെ അടുക്കലേക്ക് അതിനെ കുറേശ്ശെയായി പിടിച്ചെടുത്തു കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ രഹസ്യം ഇതില്‍ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉറ്റാലോചിക്കുമ്പോഴാണ്, ഈ സൂറത്തിലെ 2-ാം വചനത്തില്‍ എല്ലാ വസ്തുവെയും അവന്‍ സൃഷ്ടിച്ചു അതിന് ശരിയായ നിര്‍ണയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു(وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا) എന്നത് പോലെയുള്ള ക്വുര്‍ആന്‍ വചനങ്ങളുടെ അന്തരംഗത്തിന്റെ വിശാലതയും, അര്‍ത്ഥവ്യാപ്തിയും നമുക്ക് ഏറെക്കുറെ

(*)* وبضدها تتبين الا شياء *(എതിര്‍വശം കൊണ്ടാണ് വസ്തുക്കള്‍ പ്രത്യക്ഷത്തില്‍ തിരിച്ചറിയുന്നത്) എന്നൊരു കവി പറഞ്ഞത് വാസ്തവം.

ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുക. والله الموفق അടുത്ത വചനത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَ لَكُمُ ٱلَّيْلَ لِبَاسًا وَٱلنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ ٱلنَّهَارَ نُشُورًا ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അവനത്രെ, നിങ്ങൾക്ക് രാത്രിയെ ഒരു വസ്ത്രവും, ഉറക്ക് ഒരു വിശ്രമവും (അഥവാ മരണവും) ആക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവൻ. പകലിനെ അവൻ ഒരു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപും (അഥവാ വ്യാപാരയോഗ്യവും) ആക്കിയിരിക്കുന്നു.

﴾47﴿ وَهُوَ الَّذِي അവനാണ് യാതൊരുവൻ جَعَلَ അവൻ ആക്കി لَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് اللَّيْلَ രാത്രിയെ لِبَاسًا വസ്ത്രം, ഉടുപ്പ് وَالنَّوْمَ ഉറക്കിനെ سُبَاتًا വിശ്രമം, ആശ്വാസം, നിശ്ചലാവസ്ഥ وَجَعَلَ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു النَّهَارَ പകലിനെ نُشُورًا എഴുന്നേൽപ്പ്, പുനരെഴുന്നേൽപ്പ്. പുറപ്പാട്, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്

വസ്ത്രം മനുഷ്യന് നഗ്നത മറയ്ക്കുവാനും, ദേഹരക്ഷക്കും ഉപകരിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ രാത്രിയും നമുക്ക് മറവും രക്ഷയും നൽകുന്നു. വസ്ത്രം അത് ധരിച്ച വ്യക്തിക്ക് മാത്രം ഉപകരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, രാത്രിയാകുന്ന വസ്ത്രം പൊതുവിൽ എല്ലാവർക്കും ഒരു പോലെ ഉപയോഗപ്പെടുന്നു. ഉറക്കാകട്ടെ, അതൊരു വിശ്രമമാണ്. ഒരു കണക്കിൽ അത് ഒരു തരം മരണമാണെന്ന് പറയാം. കുറേ നേരത്തേക്ക് അത് നമ്മുടെ ചലനങ്ങളും, പ്രവർത്തനങ്ങളും ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങളും അടക്കിവെച്ച് നമ്മെ നിശ്ചേഷ്ടരാക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ നമുക്ക് പദാർത്ഥലോകവുമായി ബോധപൂർവ്വമായ ഒരു ബന്ധവുമില്ലാതാകുന്നു. വല്ല ബന്ധവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് സ്വപ്നം വഴി ആത്മീയലോകത്തോടായിരിക്കും. ഈ നിലക്ക് നിദ്ര ഒരു മരണം തന്നെ. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ശാരീരികവും മാനസികവുമായ ക്ഷീണവും തളർച്ചയും മാറ്റി ഒരു പുതിയ ഉൻമേഷവും ചൈതന്യവും വീണ്ടെടുക്കുവാനും, പരിഹാരം കാണാതെ തലയിലേറ്റി നടക്കുന്ന എത്രയോ വിചാരവികാരാദിശല്യങ്ങളെ അൽപനേരം ഒരു അത്താണിയിൽ ഇറക്കിവെച്ചു ആത്മാവിന് സ്വൈരവിഹാരം നടത്താനും നിദ്ര സഹായിക്കുന്നു-അല്ല; നിർബന്ധിക്കുന്നു. ഈ നിലക്ക് അതൊരു വമ്പിച്ച വിശ്രമവും ആകുന്നു. കുറച്ചു ദിവസമോ, മണിക്കൂറുകളോ ഉറങ്ങുവാൻ കഴിയാതെ വന്നാലത്തെ ദുരവസ്ഥ ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഉറങ്ങുവാൻ പറ്റിയ മറവും, സ്വസ്ഥതയും അനുകൂലമായ പൊതു പരിതഃസ്ഥിതികളും രാത്രിയിലാണുള്ളത്. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു നമുക്ക് രാത്രിയെ വസ്ത്രവും, നിദ്രയെ വിശ്രമവുമാക്കിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്.

മനുഷ്യൻ -ഇതര ജീവികളെപ്പോലെത്തന്നെ-അവന്റെ ഉപജീവനമാർഗം അന്വേഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ല, അവന് ആയിരമായിരം തുറകളിൽ വ്യാപരിക്കുകയും വിഹരിക്കുകയും വേണം-വിശ്രമിച്ചാൽ മാത്രംപോരാ. അതുകൊണ്ട് സമയമെല്ലാം രാത്രിയായിരുന്നാൽ അവന് ജീവിക്കുക സാധ്യമല്ല. അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ ഭൂമി മുഴുവനും പരന്നുകിടക്കുയാണ്. അല്ല, അന്തരീക്ഷത്തിലും ഉപരിയാകാശത്തും അവന് സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവരും. ഇതിനായി അല്ലാഹു അവന് പകലിനെ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുമാറ് അതിനെ പാകപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ

അനുദിനം രാത്രിയിൽ നിദ്രയാകുന്ന മരണവിശ്രമം ആസ്വദിച്ച ശേഷം അതിൽ നിന്ന് പ്രഭാതവേളയിൽ അവൻ പുനരെഴുന്നേൽക്കുകയും, അടുത്ത രാത്രിവരെ ജീവിതയാത്ര തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. മൂന്നാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തം ഇതാണ്:

وَهُوَ ٱلَّذِىٓ أَرۡسَلَ ٱلرِّيَٰحَ بُشۡرَۢا بَيۡنَ يَدَىۡ رَحۡمَتِهِۦۚ وَأَنزَلۡنَا مِنَ ٱلسَّمَآءِ مَآءٗ طَهُورٗا ﴿٤٨﴾

《48》 തന്റെ (മഴവർഷമാകുന്ന) കാരുണ്യത്തിന്റെ മുമ്പിൽ, സന്തോഷ വാർത്തയെന്ന നിലക്ക് കാറ്റുകളെ അയച്ചിട്ടുള്ളവനും അവൻ [അല്ലാഹു]തന്നെ. ആകാശത്ത് നിന്നും നാം [അല്ലാഹു] വളരെ ശുദ്ധമായ ജലം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

لِّنُحۡـِۧىَ بِهِۦ بَلۡدَةٗ مَّيۡتٗا وَنُسۡقِيَهُۥ مِمَّا خَلَقۡنَآ أَنۡعَٰمٗا وَأَنَاسِىَّ كَثِيرٗا ﴿٤٩﴾

《49》 നിർജ്ജീവമായ രാജ്യത്തെ അതുകൊണ്ട് നാം ജീവിപ്പിക്കുവാ നും, നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ പെട്ട കന്നുകാലികൾക്കും, വളരെ അധികം ജനങ്ങൾക്കും അത് കുടിപ്പി ക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അത്)

وَلَقَدۡ صَرَّفۡنَٰهُ بَيۡنَهُمۡ لِيَذَّكَّرُواْ فَأَبَىٰٓ أَكۡثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورٗا ﴿٥٠﴾

《50》അവർ ആലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടതിനായി, നിശ്ചയമായും അവർക്കിടയിൽ നാം അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ജനങ്ങ ളിൽ അധികഭാഗവും നന്ദികേട് ചെയ് വാനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുകയാണ് !

《48》 وَهُوَ അവൻ തന്നെയാണ് الَّذِي أَرْسَلَ അയച്ചവൻ, നിയോഗിച്ചവൻ الرِّيَاحَ കാറ്റുകളെ بُشْرًا സന്തോഷവാർത്തയായി بَيْنَ يَدَيْ മുമ്പിൽ, മുന്നിൽ رَحْمَتِهِ അവന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ (മഴയുടെ) وَأَنْزَلْنَا നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന് (ഉപരിഭാഗത്ത്നിന്ന്) مَاءً വെള്ളം طَهُورًا അതിശുദ്ധമായ 《49》 لِنُحْيِيَ നാം ജീവിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി بِهِ അതുകൊണ്ട് بَلْدَةً രാജ്യത്തെ مَيْتًا നിർജ്ജീവമായ وَنُسْقِيَهُ അതിനെ കുടിപ്പിക്കുവാനും, കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുവാനും مِمَّا خَلَقْنَا നാം സൃഷ്ടിച്ചതിൽപെട്ട أَنْعَامًا കന്നുകാലികൾക്ക് وَأَنَاسِيَّ മനുഷ്യർക്കും كَثِيرًا വളരെയധികം 《50》 وَلَقَدْ തീർച്ചയായും, തിട്ടമായും صَرَّفْنَاهُ അതിനെ നാം വിഹിതം ചെയ്തു, കൈകാര്യം ചെയ്തു بَيْنَهُمْ അവർക്കിടയിൽ لِيَذَّكَّرُوا അവർ ഉറ്റലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി فَأَبَى എന്നാൽ വിസമ്മതിച്ചു, കൂട്ടാക്കാതായി أَكْثَرُ النَّاسِ ജനങ്ങളിൽ അധികവും إِلَّا كُفُورًا നന്ദികേടിനെയല്ലാതെ.

അല്ലാഹുവിന്റെ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതിമഹത്തായ ഒരനുഗ്രഹമത്രെ മഴവർഷം. അതുകൊണ്ടാണ് മഴയെ ഉദ്ദേശിച്ച് അവന്റെ കാരുണ്യം(رَحْمَتِهِ) എന്ന് പറഞ്ഞത്. മഴ വർഷിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന സന്തോഷവാർത്തയെന്നോണം, മഴക്കുമുമ്പായി കാറ്റുവീശുക പതിവാണല്ലോ. മഴവെള്ളംകൊണ്ട് അനേകം ഗുണങ്ങളുള്ളതിൽ പ്രധാനമായ മൂന്ന് ഗുണങ്ങളെ അല്ലാഹു ഇവിടെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

1) അത് വളരെ ശുദ്ധമായത് (طَهُورا)ആകുന്നു. വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലും, ജീവശാസ്ത്രത്തിലും, ആരോഗ്യരംഗത്തുമെല്ലാം ശുദ്ധജലത്തിനുള്ള സ്ഥാനം വമ്പിച്ചതാകുന്നു. ആകയാൽ, ബാഹ്യമായ മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നും, ആന്തരികമായ മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നും,ശുദ്ധി വരുത്തുന്ന ഒരു പദാർത്ഥമത്രെ വെള്ളം. ഭൂവിഭവങ്ങളിൽ മറ്റൊന്നിനും തന്നെ ഈ ശുദ്ധീകരണശക്തി കാണപ്പെടുന്നില്ല. മുഖവും കൈകാലുകളും ഒന്ന് കഴുകിയാൽ അഴുക്കും ചെളിയും നീങ്ങുന്നത് പോലെത്തന്നെ, ക്ഷീണം, കോപം, താപം ആദിയായവയും നീങ്ങി ഉന്മേഷവും, പ്രസന്നതയും മനഃസ്സമാധാനവും അനുഭവപ്പെടുന്നു. വുദ്വൂഉം കുളിയും(الوضوء والغسل) ശാരീരിക ശുദ്ധിയോടൊപ്പം ആത്മീയ ശുദ്ധിയും ഉണ്ടാക്കുമെന്ന് ഹദീഥുകളിലും മറ്റു കാണാവുന്നത് സ്മരണീയമാണ്. അനുഭവങ്ങളും അതിനെ സാക്ഷീകരിക്കുന്നു.

2) ജീവചൈതന്യം, അഥവാ ഉൽപാദന യോഗ്യതയില്ലാത്ത ഭൂമിയെ അത് ചൈതന്യവും ജീവസ്സുമുള്ളതാക്കുന്നു.

3) മനുഷ്യകോടികൾക്കും, അവരുടെ കൃഷി ഉപകരണവും ഭക്ഷ്യവസ്തുവുമായ കാലി സമ്പത്തുകൾക്കും കുടിക്കുവാനും കുളിക്കുവാനും മറ്റു പല ആവശ്യങ്ങൾക്കും അത് അനിവാര്യമാകുന്നു. ഈയൊരനുഗ്രഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചറിയുവാൻ ഇടവരാത്തവരുണ്ടെങ്കിൽ, ദാഹവേളയിൽ അൽപനേരത്തേക്ക് വെള്ളം കിട്ടാതിരുന്നാൽ അവർക്കത് ബോധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

എല്ലാവർക്കും പൊതുവിൽ സുഭിക്ഷം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം- ഓരോ നാട്ടിന്റെയും സ്വഭാവ വിശേഷതക്കനുസരിച്ച്-അല്ലാഹു മഴ വർഷത്തെ വിഹിതം ചെയ്തു കൈകാര്യം നടത്തിവരുന്നു. ചിലേടങ്ങളിൽ കൊല്ലത്തിൽ ആറുമാസം, ചിലേടങ്ങളിൽ രണ്ട്മൂന്ന് മാസം. മറ്റു ചിലേടത്ത് കൊല്ലത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം, ഇങ്ങിനെ വിവിധ തരത്തിൽ അവൻ മഴ വർഷിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ പ്രദേശത്തിന്റെയും പക്വതയും, പാകതയും, ആവശ്യവും നോക്കി വിഹിതം ചെയ്തിരിക്കയാണ്. ഭൂലോകത്ത് ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾ സർവ്വോപരി ആസ്വദിച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും വരുന്ന ഏക ബുദ്ധിജീവിയായ മനുഷ്യന് വളരെയേറെ ചിന്തിക്കുവാനും ഉറ്റാലോചിക്കുവാനും അതിൽ വകയുണ്ട്. അവൻ അതിന് കടമപ്പെട്ടവനുമത്രെ. അതിന്റെ പേരിൽ മാത്രം അവൻ അല്ലാഹുവിനോട് വളരെ നന്ദിയും കൂറും കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വല്ലപ്പോഴും മഴയുടെ ആധിക്യമോ, പോരായ്മയോ കാരണം അവന് ദോഷം ഭവിക്കുന്ന പക്ഷം-അതിന് ഏറെക്കുറെ കാരണം മനുഷ്യരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നതുമാണ്-ആയവസരത്തിൽ അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ പശ്ചാത്തപിച്ചു വിനയപൂർവ്വം കൈമലർത്തുകയാണ് ആദ്യമായി ചെയ്യേണ്ടത്.

പക്ഷേ, ചിലർ അതെല്ലാം പ്രകൃതിയുടെ കനിവോ, കോപമോ ആയി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ചിലർ ഗ്രഹഫലവും, ഗ്രഹപ്പിഴയുമായി-അല്ലെങ്കിൽ ഞാറ്റുവേലയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളായി - വിശ്വസിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ കണ്ണടച്ചുംകൊണ്ട് എല്ലാം ചില ആകസ്മിക

സംഭവങ്ങളായോ, അല്ലെങ്കിൽ പരിഗണനീയമല്ലാത്ത നിസ്സാര സംഭവങ്ങളായോ ധരിച്ചുപോകുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഈ മഹൽപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പിന്നിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അപാരമായ -അദൃശ്യമായ- ആ മഹാശക്തിയെപ്പറ്റി മിക്ക മനുഷ്യരും ആലോചിക്കുന്നില്ല. അവനോട് നന്ദിയും ഭക്തിയും കാണിക്കുന്നുമില്ല. (فَأَبَىٰٓ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ إِلَّا كُفُورًا)നമ്മെയെല്ലാം അല്ലാഹു, അവനോട് നന്ദിയും ഭക്തിയുമുള്ള സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

രാത്രിയിൽ ഒരു മഴ പെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് രാവിലെ സ്വുബ്ഹ് (الصُّبْح) നമസ്കാരാനന്തരം - ഹുദൈബിയ്യയിൽവെച്ച് - ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ട് നബി ﷺ തിരുമേനി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് എന്ത് പറയുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ'? അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ റസൂലിനും അറിയാം. അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: وامامن قال قال اصبح من عبادى مؤمن

- متفق عليه بى وكافر بى فامامن قال مطرنا بفضل الله ورحمته فذلك مؤمن بى كافر بالكواكب

مطرنا بنوء كذا وكذا فذلك كافر بى مؤمن بالكواكب സാരം: അല്ലാഹു പറയുന്നു: നേരം പുലർന്നപ്പോൾ എന്റെ അടിയാൻമാരിൽ, എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും എന്നിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരും ഉണ്ടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതായത്: ഞങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടും, കാരുണ്യംകൊണ്ടും മഴപെയ്തുകിട്ടി എന്ന് പറയുന്നതാരോ അവർ എന്നിൽ വിശ്വസിച്ചവരും, നക്ഷത്രങ്ങളിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് ഇന്നിന്ന ഞാറ്റുവേല - അഥവാ ഗ്രഹപ്പകർച്ച- മൂലം മഴ പെയ്തുവെന്ന് പറയുന്നതാരോ അവർ എന്നിൽ അവിശ്വസിച്ചവരും, നക്ഷത്രങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമത്രെ. (ബു.മു)

നാം അതിനെ കൈകാര്യം ചെയ്തു (صَرَّفْنَاهُ) എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മഴവെള്ളമാണെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നാം ഈ വിവരണം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യം - അഥവാ മുകളിൽ വിവരിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ-ആണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വേറെ ചിലർ ക്വുർആനാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. ഈ രണ്ടഭിപ്രായമനുസരിച്ചും ഈ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'നാം അവർത്തിച്ചു വിവരിച്ചു' എന്നായിരിക്കും. ഈ പദത്തിന് അങ്ങിനെയും അർത്ഥം വരാം. اعلم الله

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِى كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيرًا ﴿٥١﴾

﴾51﴿ **നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എല്ലാ ഓരോ രാജ്യത്തിലും ഓരോ മുന്നറിയിപ്പുകാരനെ (പ്രവാചകനെ) നാം നിയോഗിക്കുമായിരുന്നു.**

فَلَا تُطِعِ ٱلْكَـٰفِرِينَ

﴾52﴿ **ആകയാൽ, നീ അവിശ്വാസികളെ അനുസരിക്കരുത്;**

وَجَٰهِدۡهُم بِهِۦ جِهَادٗا كَبِيرٗا ﴿٥٢﴾

ഇത് (ക്വുർആൻ) കൊണ്ട് അവരോട് വലുതായ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.

﴿51﴾ وَلَوْ شِئْنَا നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ لَبَعَثْنَا നാം നിയോഗിക്കുമായിരുന്നു, അയക്കുമായിരുന്നു فِي كُلِّ قَرْيَةٍ എല്ലാ നാട്ടിലും, രാജ്യത്തും نَذِيرًا ഓരോ താക്കീതുകാരനെ ﴿52﴾ فَلاتُطِعِ ആകയാൽ നീ അനുസരിക്കരുത്, വഴിപ്പെടരുത് الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ وَجَاهِدْهُمْ അവരോട് നീ സമരം നടത്തിക്കൊള്ളുക بِهِ ഇതുകൊണ്ട് جِهَادًا സമരം كَبِيرًا വലുതായ.

സാരം : നബിയേ, അവിശ്വാസികൾക്ക് നമ്മുടെ ശിക്ഷയെ താക്കീത് ചെയ്യുന്ന പ്രവാചകൻമാരെ ഓരോ നാട്ടിലേക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അയക്കുവാൻ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതൊട്ടും നമുക്ക് പ്രയാസകരവുമല്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, എല്ലാ നാട്ടിലും, എല്ലാ ജനവിഭാഗത്തിനും താക്കീത് നൽകുവാനായിക്കൊണ്ട് തന്നെത്തന്നെ നിയോഗിക്കുവാനാണ് നാം ഉദ്ദേശിച്ചത്. ആ നിലക്ക് കുറേ വിഷമങ്ങൾ താൻ സഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിലും, അതിന് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും തനിക്ക് നാം തയ്യാറാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ അവിശ്വാസികളുടെ അഭീഷ്ടങ്ങൾക്കൊന്നും വഴിപ്പെട്ടുകൊടുക്കാതെ, വിശുദ്ധ ക്വുർആനുമായി അവരോട് സധീരം സമരം നടത്തിക്കൊള്ളുക.

മഴവെള്ളമാകുന്ന ഭൗതികാനുഗ്രഹത്തെ ഓർമിപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് പ്രവാചകത്വമാകുന്ന ആത്മീയാനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ ഒരു സൂചന കാണാം: മഴവെള്ളം ഓരോ നാട്ടിലും വർഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് പോലെ, പ്രവാചകത്വത്തെയും എല്ലാ ഇടത്തിലും സദാ വർഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഈ ലോക പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥകൾക്ക് യോജിച്ചതല്ല എന്നത്രെ ആ സൂചന. അടുത്ത വചനത്തിൽ നാലാമത്തെ ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നു.